

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل عناصر ساختاری گروتسک در برخی داستان های فارسی و خارجی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات و تحقیقات ادبی دانشگاه خوارزمی، دوره 6، شماره 17 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محسن محمدی فشارکی - Esfahan University

فضل الله خدادادی - Esfahan University

یوسف افشارنیا - Esfahan University

خلاصه مقاله:

سابقه گروتسک در غرب، به عنوان سبکی هنری، دست کم به ابتدای دوره مسیحیت در فرهنگ رومی برمی گردد؛ آن هنگام که در یک نقاشی واحد، انسان، حیوان و گیاه را با هم می آمیختند. درواقع گروتسک تجلی این دنیای پریشان و ازخودبیگانه است، یعنی دیدن صحنه های آشنای جهان با دیدی که آن را عجیب جلوه دهد، به طوری که مضحک و ترسناک نیز باشد یا اینکه هر دو کیفیت را هم زمان در نظر مخاطب پدید آورد. این کلمه در زبان فارسی به معانی مختلفی چون، مضحکه، مسخره، خنده آور، نابه هنجار، عجیب و غریب، نامعقول و ناساز است. یکی از قالب هایی که گروتسک در آن به کار رفته، داستان است. پژوهش حاضر به شیوه توصیفی تحلیلی و با بهره گیری از روش کتابخانه ای به بررسی و تحلیل عناصر ساختاری گروتسک در برخی داستان های ایرانی و خارجی می پردازد. نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد داستان های گروتسک به دو دسته: الف) داستان های گروتسک با محتوای خنده و ترس؛ ب) داستان های گروتسک با محتوای وحشت و تنفر تقسیم می شود. داستان های گروتسک در ادبیات داستانی فارسی با ادبیات غرب به لحاظ ساختار متفاوت است. در داستان های فارسی فضاسازی و اتفاقات کلی است که در قالب داستان تشکیل فضای گروتسکی می دهد، درحالی که در ادبیات غرب یک صحنه آنی و گذرا باعث ایجاد فضای گروتسک می شود.

کلمات کلیدی:

Grotesque, Absurdity, Incongruity, Iranian Grotesque, گروتسک, نابه هنجاری, ناهماهنگی, گروتسک ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1270994>

